

Dette er efter min Mening den bedste Maade, hvorpaa man kan komme dem noget imøde; jeg troer at vide, at man i ikke saa faa Kjøbstæder har sølt sig trykket af det Skattebeløb, der har været paalagt, ligesom det er unægteligt, at Erhvervsfolkene i Kjøbstæderne ikke alene paa Grund af de krigeriske Forhold, men ogsaa paa Grund af hele Udviklingen her hjemme have været meget trykkede. Men for Landets Vedkommende ønsker jeg ikke, at det Beløb, der skal komme ud ved Hartkornskatten, bortfalder. Kan det ske, saa ønsker jeg det naturligvis helst, men jeg seer ikke, hvad der skulde være veien for at fastsætte et Beløb, der skulde udredes efter Hartkornet, og, om man skulde være nødt dertil, endog saa til 3 Rd. pr. Tønde Hartkorn, men fordeelt som en samlet Sum paa Communen efter § 4, og da lade det Hele fordeles i Sognet efter Lovens Regler om Indkomsskatten. Det vil dernæst være nødvendigt, og jeg troer ogsaa billigt og rigtigt, at Indtægten af en Eiendom bliver taget med som Indkomst i det Sogn, hvor den ligger.

Jeg kommer dernæst til et andet Punkt af ikke ubetydelig Indflydelse, og som ogsaa er undergaaet nogen Forandring, nemlig Forordningen efter § 5 imellem de enkelte Communer. Denne er i Modsetning til Udkastet ifjor bestemt til at skulle finde Sted $\frac{1}{4}$ efter Hartkornet, $\frac{1}{4}$ efter Folkemængden og $\frac{1}{2}$ efter Amsraadets Skjøn. Hensigten med denne Forandring kan jeg godt forstaae, men jeg finder den dog ikke overmaade heldig. Det er ganske overordentlig vanskeligt, naar det skal gjøres nogenlunde samvittighedsfuldt, at udfinde, hvorledes Beløbet skal lignes paa de enkelte Communer, fordi der forudsættes et Apparat, som ikke hidtil findes, for at kunne afveie de enkelte Communer's Skatteerne ligeoverfor hverandre. Saalænge man bliver staaende ved mindre Summer, 100, 200 høist 400 Rd. i hver Commune, har Sagen ikke synderlig Betydning; men naar man tager den halve Skat, antager Forholdet saadanne Dimensioner, at Enhver, der har Udsigt til at faae med Vigningen at gjøre, vil søle sig meget ilde tilmode ved et saadant Hverv. Jeg tilsaaer, jeg veed ikke, hvorfor man ikke ligesaavel for Landets Ved-

kommende som for Kjøbstæderne, hvor dette er skeet, kan tage Assurancesummen med, der dog vistnok er en ligesaa god Fordelingsbasis som Hartkornet og mange andre Objecter, hvorved vistnok Meget af det vil blive ramt, der ellers slipper bort for Ens Betragtning. Man vilde derved ramme alle industrielle og Handelsanlæg rundt omkring paa Landet og mange Capitaler, som der have sat sig ned, idet i Reglen Boligerne i disse Tilfælde ere bedre, og især vilde man ramme, hvad jeg vil kalde de store Matadorer paa Landet, som i deres Personer samle meget betydelige Indtægter, og hvis Nærværelse i Communen bidrager overordentlig Meget til Uligheden imellem de Beløb, der paalignes Communerne. Lad os tage to Communer, der efter Hartkorn og Folkemængde ere omtrent eens, og lad os sige, at de enkelte Beboeres Skatteevne ligeledes er omtrent eens. Dersom disse to Communer nu efter Hartkorn og Folkemængde blive satte til samme Sum, men der i den ene boer en Mand, som for sit Vedkommende har en ligesaa stor Skatteindtægt som hele det øvrige Sogn — og dette er Tilfældet mange Steder, det er Tilfældet næsten overalt, hvor der boer en Lehnsgreve, som ikke er stærkt belæsset med Gjæld, eller en anden stor Eiendomsbesidder — hvad bliver saa Resultatet? Det vil blive, at af disse to Sogne, som ere fuldkomne eens stillede, vil det ene komme til at svare en halv Gang saa mange Procent som det andet. Tog man nu Assurancesummen med i Betragtning, saa vilde Vedkommendes hele store Bedrift komme med i Betragtning til at paaligne den Commune, hvori han boer, et betydeligt større Beløb end den anden. Jeg skulde altsaa mene, at det vilde være rigtigt at lade $\frac{1}{4}$ fordeles efter Assurancesummen. — Der er fremdeles i § 5 gjort en Tilføielse til det tidligere Udkast, som jeg maa ansee det for rigtigt, at Opmærksomheden er bleven henvendt paa, nemlig at der nu staaer, at Paaligningen gjælder for hele Finantsaaret 1865—66. Det er mig ikke aldeles klart, om denne Bestemmelse er tilstrækkelig til at hæve de Tvivl, den har villet hæve. Flere Spørgsmaal, der fremtræde med Hensyn til Omflytningen af Skatteydere, frembyde en vis Vanskelighed, og jeg